

יחי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

משיחות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א מליובאוויטש

גליון תרמג

ערב שבת קודש וערב חג הסוכות ה'תשס"ז

יוצא לאור על-ידי

תלמידי ה'קבוצה', "חיילי בית דוד" - בית משיח 770

במסגרת אגודת חסידי חב"ד באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

ק"ד שנה להולדת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ונ"ו שנה לנשיאותו

יחי אדובנו מורנו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש

לכ"ק אדמו"ר שליט"א

מלך המשיח

מהרה יגלה אכי"ר

לעילוי נשמת

ותיק וחסיד אי"א עוסק בצ"צ באמונה

מסור ונתון לעשות צדקה וחסד

בעל מעשים ומרץ ורב פעלים

הרה"ח התמים ר' שניאור זלמן ע"ה

בן הרה"ח התמים ר' יצחק אלחנן הלוי הי"ד

שגלוב

מקושר מאוד לכ"ק אדמו"ר מה"מ מליובאוויטש

ממיסדי ומנהלי הארגון "פרי"

לקרב את היהודים עולי רוסיה לאביהם שבשמים

ולהכניסם בבריתו של אאע"ה

המדריך והמשפיע שלהם ורבים השיב מעון

הפיץ תורה ע"י שיעוריו הרבים

ממנהלי ופעילי מבצע תפילין וכו'

השקיע כוחות רבים לטובת שכונת המלך

ולחיזוק כבוד רבני ליובאוויטש

זכה להעמיד דורות חסידים ואנשי מעשה

נפטר בשם טוב

כ"א תמוז ה'תשס"ז

ת' נ' צ' ב' ה'

Eli Shagalov

B"H

HAIMISHE DRIVER
CAR SERVICE

24 Hour Service

CellPhone: (323) 842-3666

15 Passenger Available

Email: haimishedriver@yahoo.com

ב"ה

3

דבר מלכות

להפסיק להתגונן, להתחיל לתקוף! / משיחת שמחת בית השואבה החשיף

7

זמן הגאולה

השוטרים יספרו: הודיעו ב"רדיו" ש...משיח בא! / הזמן הנוכחי באור הגאולה

10

המעשה הוא העיקר

לרקוד בגלוי לקבלת פני משיח בלי להתבייש / הוראח למעשה בפועל

12

ניצוצות של משיח

מה לעשות כשנופלת לו מחשבה להפסיק לרקוד... / קטעים קצרים ופתגמים בעניני גאולה

13

כתי"ק - פרסום ראשון

בשכר נמילת ד' מינים זכו לשמו של משיח / צילומים נדירים ומיוחדים מהנהוח כ"ק אד"ש מה"מ

מוקדש לזכות התמימים השלוחים
לישיבת "תומכי תמימים - מלך המשיח" פורט לורידייל, פלורידה
ולזכות קהילת "מרכז משיח - 770" ורב הקהילה הרה"ח **מרדכי ומשפ' שי ענת**

מדור ה"דבר מלכות" מוקדש
לעיני אורי אהרן יואל ב"ר יוסף ארי' לייב ז"ל ופאולין רות ב"ר יצחק ע"ה
יה"ד שתיכף ומיד ממש יקויים העידן "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה
ולזכות כל משפחתם שיהיו - לשפע ברכות עד בלי די:
אורי אהרן יואל בן מינדל וזוג' בתיה רות בת שרה - לזרעא חי' וקיימא
רחל יפה בת מינדל ושושנה חסיה בת מינדל - לזיווג הגון
דוד יעקב בן מינדל - לרפואה שלימה בגשמיות וברוחניות ולזיווג הגון

יחי המלך

סניף ארה"ב: 383 Kingston Ave. #38, Brooklyn, NY 11213 • טל': 917-403-5641

סניף ארץ הקודש: ת.ד. 966 קרית שמואל, מיקוד: 26109 • טלפקס: 8715-770 (04)

דואר אלקטרוני: yechy@neto.bezeqint.net • אינטרנט: www.moshiach.net/blind

הקונטרס מוקדש לזכות החייל בצ"ה שמואל בן רעות שי' - ליום הולדתו בט"ו תשרי

בס"ד, ג'רבת כ"ק ארמו"ר שליט"א אנשי כפר חבר, בעת מסירת האתרוגים עלי באי כח הכפר שימו" - ערב שבת קודש, ערב חג הסוכות ה'תשמ"ו.

רעד אויבערזשעך זאל כגליח זיין יעדערן, בהוך כלל יעדאל, צו משיך זיין א"ל אלע המשכות כח די ד' מינים על כל השנה כולה, טי בא זיך, און טי בא אלע ארץ, וואס זיי טיילן זיך אויף די ד' סוגים וואס כננדם זיינען די ד' מינים.

זכר ות - מתוך שמחה וטוב לבב.

און דאס זאל ברענגען די ברכת העיקרות - עם זאל זיין א געבענשטע יאר, ברוחניות ובגשמיות ובגשמיות וברוחניות גם יחד.

בזו די ברכה הכי עיקרית - ביאת משיח צדקנו, יבוא וינאלנו ויוליכנו קוממיות לארצנו, און באופן פון "קהל גדול וטוב הנה"ל, אלע די סוגים פון ארץ זיו וזי יעצן איין קהל גדול"ל.

און, מפד"וה (קהל גדול) פון די ד' סוגים בישראל) סיס בען נאך כוסן הג"ת - "בעמ"ל חיים

און דאס גיבא אילם נאכטיר צו די גאולה ע"י משיח צדקנו.

און אלע ארץ צוזארען, צוזאמען מיט "הקיצו ורגנו שיכנו עמרי" - אנצן ארץ און זי גאולה האמיתית והשלמה, ומתוך שמחה וטוב לבב, "כשתה עולם", כשתה מינו מש.

1) ויקר מיניב, 2) ירמיה לא, 3) ע"ד שכל הר' מינים (הם כנגד הר' סוגים בישראל) נעשים "אגודה אחת" (הפלת העמידה ד"ה ויח"כ), וכבוד אחת (ראת קמ"צ להרמב"ם שורש יא), 4) פ"ח סער השבת רמ"ג, שער הכוונות ענין מבילת ערב שבת, 5) ראת לקר"ש חס"ו ע' 262, ח"כ ע' 173.

6) כי ע"י הובת ואחרות ישראל מסלים סיבת הו"ת (יוכא סב), ובמילא נתבטל הסוכב (גלות), וראת חנומא (נביים א. באבקר - ד): "אין ישראל נגאלין עד שיהיו כולן אגודה אחת".

7) וע"ז יש לאבא "אח"ל (פסחים ת.א) שבשכר נטילת ד' מינים (ולקחתם לכם ביום הראשון) וכו' לשטו של משיח (בבבא-בבבב) ולקוטי לוי"צ (א) ת ע' קו-ו) / השייכות של "הד' מינים דר' שמות של משיח, שטרומיס גם בר"ה של משיח - מנחם, עילה, זנו, הנינה) - כי נטילת (אחרות) ד' מינים מרבות על אחרות ד' סוגים בישראל, שזה סמור ומביא (ש"ס של) משיח (כמ"ש בהצרה הקודמת).

8) ישע"י כו, יט. 9) שם דה, י, נא, יא.

אין די ברכה הכי עיקרית - ביאת משיח צדקנו, יבוא וינאלנו ויוליכנו קוממיות לארצנו, און באופן פון "קהל גדול וטוב הנה"ל, אלע די סוגים פון ארץ זיו וזי יעצן איין קהל גדול"ל.

המדור מוקדש לעילוי נשמת
ר' ברוך אשר ב"ר זאב ע"ה שמואלי - נפטר ביום ש"ק פ' בהעלותך, י"ד סיון ה'תשס"ג
ומרת גי'שא גני' בת ר' אפרים ע"ה - נפטרה ביום ש"ק פ' ויחי, ט"ז טבת ה'תשס"ד
ת. נ. צ. ב. ה.
יה"ד שתיכף ומיד ממש יקויים העידן "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה

להפסיק להתגונן, להתחיל לתקוף!

מוכרחים לצאת במלחמת תנופה - להכנס אל הצד שכנגד ושמה להביא את ה"נר מצוה ותורה אור" פעם אחר פעם ● ישנה שיטה בדוקה ומנוסה - "נערים פני זקנים ילבינו": לא להתחשב בשיטה שהיתה נהוגה עד עתה שהיו סגורים בד' אמות ועליהם הגנו אלא צריך להיות "בת קמה באמה וכלה בחמותה" ● יש לדעת שהצעיר הי' לאלף שלא יעשו שום חשבונות כמה חיילים יש להם וכמה חיילים יש לשונא ושלא יעשו חשבון של טכסיסי המלחמה כפי שהי' פעם במלחמת הגנה אלא צריך לזרוק את עצמו במלחמת תנופה עם מסירות נפש ואזי מובטחים שדין נצח ● משיחת אור ליום ג' דחול-המועד סוכות שמחת בית השואבה ה'תשי"ז* - בלתי מוגה תרגום חפשי ללה"ק ע"פ סרט ההקלטה - בעריכת מערכת "יחי המלך"

חלש, זמן טוב יותר וזמן גרוע יותר. אזי כאשר השונא מתקיף, הוא בוחר לעצמו את הזמן הכי טוב עבורו ואת הצד החזק שלו, ואצל האויב הוא בוחר את הצד החלש, "הנחשלים אחריו". משא"כ כאשר יוצאים במלחמת תנופה, אזי אפשר לבחור בעצמו את הצד החזק ואצל השונא את הצד החלש.

ב) בכל מלחמה - גם כזו שמסתיימת בנצחון - מוכרחים להפסיד משהו, המתעסק עם מנוול מתנוול כמותו, שהרי בשעת המלחמה אי אפשר להמשיך בהנהגת המדינה

(1) תצא כה, יח.

א. בהסדר שלפיו מתנהלת מלחמה, ישנם שתי שיטות. שיטה אחת: לא לתקוף לבד את השונא, אלא רק כאשר השונא תוקף, אז מנהלים איתו מלחמה כדי להתגונן. שיטה זו נקראת "מלחמת הגנה". השיטה השני': לא לחכות עד שהשונא יתקיף, אלא מקדימים את הדרך ותוקפים את השונא. ושיטה זו נקראת "מלחמת תנופה".

מעלתה של מלחמת תנופה על מלחמת הגנה מתבטאת בשני ענינים:

א) אצל כל אחד הרי ישנו צד חזק וצד

(*) מובאת במלאת יובל שנים לאמירתה. המו"ל.

כיו די ברכה הכי עיקרית - באת משיח צדקנו, יבוא ויגאלנו ויוליכנו קוממיות לארצנו, אין באופן פיו, קהל גדול ישובו הנרי, אלע די סוגים פון אידן ווי זיי ווערן איין קהל גדול.
כזמן גולותי - טועמיי חיים זכרי.
און דאס נופט איילט נאכמער צו די גאולה עיי משיח צדקנוי.
און אלע אידן צוזאמען, צוזאמען מיט, רקיעו ורנגו שוכני עפריי - טאנצן אריין אין די גאולה האמיתית והשלימה, יהתוך שמחה וטוב לבב, שמחת עלייה, כמחרה בימינו ממש.

Handwritten notes and signatures in Hebrew, including names like 'דוד בן יוסף' and 'דוד בן יוסף'.

האויב (בנמשל)?

– ע"פ רוב בשעת מלחמה ישנם ענינים שמתירים לעצמם. וישנם הטוענים שבאם ילכו בשעת מלחמה בכל חומר הדין הצד השני לא יכנע, משא"כ כאשר יותרו במקצת – אזי אמנם יותרו על הטפל, אבל ירוויחו וינחלו נצחון בעיקר.

[ובענינו: ע"פ פשט הפירוש לוותר במקצת הוא – שמתחילים לעשות פשרות בענינים של שו"ע, ומוצאים ע"כ תירוצים והיתרים שונים: שענין זה אינו אלא חומרא דרבנן, וענין זה הוא רק איסור דרבנן, ובמילא, מפני תיקון העולם ומפני פקוח נפשות מישאל צריך לוותר על כך לפי שעה. וכך הולכים מפשרה אחת לפשרה שני' ושלישית ומפסידים ענין אחר ענין ומקום אחר מקום.

אך כאשר תוקפים בשטח האויב, דהיינו, שיוצאים ואומרים אשר הנהגה בתומ"צ כפי שהיתה עד עתה אינה מספקת ויש להוסיף עלי', ושהסביבה של שומר תומ"צ צריכה להיות גדולה יותר, רחבה יותר ועמוקה יותר ("גרעסער ברייטער און טיפער"), אזי במילא ישנם אז שני המעלות יחד: א) יכולים לבחור את הזמן המתאים ביותר עבורו והענינים הטובים עבורו. ב) זה מתנהל ללא פשרות, אלא להיפך – באופן של הוספה בעניני התומ"צ.

ג. עד עכשיו ה' הסדר, שבעונותינו הרבים ישבו החרדים בד' אמות הפרטיים, וכאשר השונא הפתיע בהתקפה ונתחדשה צרה שרוצים לקחת ילד לתרבות לא טובה, אזי היו עורכים אסיפות דחופות (כפי שזה נקרא כאן – "עמערג'נסי-מיטינג") ומתחילים לומר סברות, וע"פ רוב סברות ד"איפכא מסתברא".

אבל בינתיים – א) הפסידו כל פעם נפשות רבות, עשרות ואלפים עברו לצד השמאל. ב) הפסידו ג"כ ענינים רבים, עד

כזמנים רגילים, ובמילא מוכרח להיות חורבן בענינים מסויימים. וגם זה ישנו חילוק בין מלחמת הגנה למלחמת תנופה: כאשר השונא תוקף בפתאומיות, העבודה הרגילה מוכרחת להעצר, גם עבודות חיוניות, אך כאשר יוצאים לבד במלחמת תנופה אזי מכתבים את סדר היום: שרק כאשר הדברים השייכים לעניני שלום מובטחים אז יוצאים למלחמה, ושהמלחמה תתנהל בשטח האויב שאז גם ההרס שישנו הוא בעניני האויב ולא בעניניו של מנהל המלחמה.

ב. וככל הדברים האלה וככל החזיון הזה הוא בהנמשל:

הרי ישנה המלחמה של היצר הטוב עם היצר הרע, וכך גם המלחמה של היהודים שומרי תורה ומצוות עם היהודים שעדיין אינם שומרי תורה ומצוות. וכמו שאומר הרמב"ם שמלך המשיח "יכוף כל ישראל לילך בה ולחזק בדקה כו"²² – ללמוד תורה ולשמור מצוות, זאת-אומרת שבדרכי נועם ובדרכי התורה יש ללחום שכל בני ישראל ילמדו תורה וישמרו מצוות.

ומלחמה זו יכולה להיות בשני האופנים הנ"ל:

אופן א': שכל הזמן יושבים בבית רגועים, ורק כאשר השונא ניגש למלחמה ורוצה לשבות נפשות, אזי מקימים רעש ("א געוואלד"), עושים אסיפות בישוב הדעת, ובמדה מסויימת מצילים נפשות רבות מידי השונא.

אופן ב': לא מחכים עד שהשונא יתקוף, אלא להיפך, ניגשים אל השונא ונלחמים איתו בשטח שלו, תופסים עוד יהודי ועוד יהודי, ומכניסים אותם לעדת בני ישראל השומרים תורה ומצוות.

מהי הכוונה להעביר את המלחמה לשטח

(2) הלכות מלכים פ"א ה"ד.

בשכר נטילת ד' מינים זכו לשמו של משיח

לרגל חג הסוכות הבעל"ט הננו מביאים בעמודים 14-15 צילומים נדירים (מוקטנים) מהגהות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א על ברכתו לאנשי כפר חב"ד, בעת מסירת האתרוגים ע"י באי כח הכפר שיחיו – ערב שבת קודש, ערב חג הסוכות ה'תשמ"ז (כקביעות שנה זו) (נדפס בסה"ש תשמ"ז ח"א ע' 31)

להלן פענוח הכתי"ק:

המניחים הקשו על ההערה שהוסיף כ"ק אד"ש מה"מ בהגהה הראשונה על התיבות "נאך בזמן הגלות": *3) עיין שיעור חומש דהיום ויהי בישורון מלך בהתאסף גו'.

על התירוץ שניסו להביא בשאלתם כתב כ"ק אד"ש מה"מ: הרי בעש"ק זה אינו (כ"א בערב דסיום כל הפ' בברכה 2 בשבת (בש.ז.)).

ובמענה לשאלתם, סידר כ"ק אד"ש מה"מ את ההערה כדלקמן:

עיין שיעור חומש דהג' ימים דכלבוד הם, ובחותמם דוקא: ויהי בישורון מלך בהתאסף גו'.

ולהעיר אשר בהתאסף גו' יחד הוא במיוחד בג' רגלים ובפרט בחגה"ס (דאז הציווי ד"אל תאחר" () – ע"י שמתאספים בפועל בערב יו"ט, כפשוט.

בס"ד. ברכת כ"ק אדמו"ר שליט"א לאנשי כפר חב"ד, בעת מסירת האתרוגים ע"י באי כח הכפר שיחיו – ערב שבת קודש, ערב חג הסוכות ה'תשמ"ז

דער אויבערשטער זאל מצליח זיין יעדערן, בתוך כלל ישראל, צו ממשיך זיין אלע המשכות פון די ד' מינים על כל השנה כולה. סיי בא זיר, און סיי בא אלע אידן, וואס זיי טיילן זיר אויף די ד' סוגים וואס כנגדם זיינען די ד' מינים,

וכל זה – מתוך שמחה וטוב לבב.

און דאס זאל כרענגען די ברכה העיקרית – עס זאל זיין א געבענטשטער יאר, ברוחניות ובגשמיות ובגשמיות וברוחניות גם יחד,

מה לעשות כשנופלת לו מחשבה להפסיק לרקוד...

גם לאחר ששמח ורוקד בשמחת בית השואבה משך זמן ארוך עד שרגליו עייפות כבר מרוב הריקוד וידיו עייפות ממחיאיות-כפיים, ונופלת לו מחשבה להפסיק לרקוד, או שמישהו מעיר לו שהגיע הזן להפסיק לרקוד – הרי, לא זו בלבד שאינו נותן שיבלבלוה מהשמחה, אלא אדרבה, שסוחף בהשמחה גם את (הדבר ועאכו"כ) האדם המבלבל, באמרו: "הער זיך איין", הנך נקרא "אדם", ע"ש אדמה לעליון, שהוא למעלה מכל מדידה והגבלה, וכיון שכן, עליך לצאת מהמדידה וההגבלה שלך, ולשמוח בשמחת בית השואבה באופן שלמעלה ממדידה והגבלה!...

ועד כדי כך, ש"יעיד עליו יודע תעלומות" (כהלשון הידוע) שהשמחה שלו היא שמחה אמיתית באופן של עילוי והוספה מיום ליום.

(מקונטרס "מעייני הישועה" ה'תשנ"ב)

ההוספה בצניעות נשי ובנות ישראל מזרזת עוד יותר את הגאולה

ובימינו אלה (בדור הכי אחרון, ובפרט בשנה האחרונה) ניתוסף דבר נפלא בנוגע לענין הצניעות – כפי שרואים בגלוי דבר הבולט שלאחרונה ניתוסף צניעות בהלבושים דנשי ובנות ישראל, שהלבושים הם באופן שאינו בולט ואינו מגרה ופועל היפך הצניעות בנוגע למחשבה דהאנשים (הבעל או האח), אלא אדרבה, באופן המדגיש ש"כל כבודה בת מלך פנימה".

וע"פ המבואר בכתבי האריז"ל שדורנו זה הוא גלגול של הדור שיצאו ממצרים, ולכן, כשם ש"בשכר נשים צדקניות שהיו באותו הדור נגאלו ישראל ממצרים", כך תהי' הגאולה מגלות זה האחרון בשכר נשים צדקניות שבדורנו – מובן, שההוספה בהצניעות דנשי ובנות ישראל בזמן האחרון, ממחרת ומזרזת עוד יותר את הגאולה האמיתית השלימה, שאז יהי' "עולם חדש", "שמים חדשים וארץ חדשה", ו"תורה חדשה מאתי תצא".

(מקונטרס מעייני הישועה - ה'תשנ"א)

המדור מוקדש לעילוי נשמת הרה"ח זלמן לייב ב"ר יעקב יצחק ע"ה עסטולין

נפטר ביום ט"ז אדר א' ה'תשס"ה

ת. נ. צ. ב. ה.

יה"ד שתיכף ומיד ממש יקיים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם בגאולה האמיתית והשלימה

שענינים כאלו שבעבר לא נכנסו כלל בגבול ישראל, כלומר, שלא הי' שייך שאותם העושים ענינים כאלו יכוננו בשם שומרי תומ"צ במילואה, היום הם נקראים צדיקים ממש! ויש לזה מקום, מכיון שהם עוברים נסיונות קשים, גדולים בהרבה מהנסיונות שהיו בדורות הקודמים, בענינים קטנים או בדברים שבדוגמת אלו, ו"לפום צערא אגרא"³.

וראו בפועל שבהליכה עם שיטה זו דמלחמת הגנה – לשבת ולהמתין עד שלצד שכנגד תיפול סברא חדשה מה עוד עליו לכבוש, ואז לטכס עצה כיצד להדוף זאת – אזי ראשית, אף פעם לא הצליחו להדוף את ההתקפה במילואה ותמיד הפסידו משהו, ומה עוד שהיו מקרים שלא ניצחו כלל.

ועאכו"כ שהיו עשירות ואלפים מישראל שנשאררו בגין כך בצד השמאל, מאחר שלא התעסקו בזה באופן דמלחמת תנופה, כי אם רק באופן דמלחמת הגנה, וגם זאת רק בחצי השעה האחרונה כשהשונא התקיף.

ד. בזמן ד"עקבתא דמשיחא" ישנם בעולם מהפכות רבות. ואם כך הוא בצד דלעומת-זה, עאכו"כ שיש לנצל את התנועה של המהפכות לקדושה.

ישנה אמרה מאדמו"ר הזקן⁴ (בעל התניא והשו"ע), שכל התוכחות והקללות הכתובים בתורה הם בעצם ענין של ברכות, אלא שזה נכתב בלשון נסתר כדי שלא יתפסו את גודל הברכה הניתנת בזה.

והנה, אחד מהסימנים של עקבתא דמשיחא הוא "נערים פני זקנים ילבינו בת כמה באמה וכלה בחמותה"⁵.

לפי הפירוש הפשוט בזה מדובר בענין של

(3) אבות ספ"ה.

(4) ראה לקו"ת בחוקותי מח, א. אוה"ת תבוא ע' התרצב ואילך.

(5) סנהדרין צז, א.

תוכחה – שהנערים לא יצייתו ויעשו הפוך מצויו ההורים.

אמנם, מאחר ואנו יודעים שטמון כאן ענין של ברכה, ודאי שביכולתנו לנצל הנהגה זו באופן של קדושה. ומכיון שזה נאמר בלשון נסתר, הרי זה סימן שזו הנהגה מופלאה, אשר על ידה ניתן להצליח הרבה יותר מכפי שהצליחה הנהגה עד עתה.

ה. וזוהי הנהגה שצריכה להיות בימינו אלה: למרות שחלק גדול מאבותינו ואבות אבותינו לא התעסקו במלחמת תנופה, אלא הסתפקו בכך שישבו, למדו, התפללו וקיימו מצוות, וכך נהגו עם בני ביתם, ורק כאשר נחתה עליהם לפתע צרה, ר"ל, שילד יצא לתרבות לא טובה, אזי חיפשו עצות כיצד להצילו –

הנה עתה צריך להיות "נערים פני זקנים ילבינו", שהנערים (בכח) ילכו בשיטה הפוכה: שאת עצמו ואת בני ביתו "לית מאן דפליג" שצריך לשמור, אך אין די בשמירה זו כדי "לתקן עולם במלכות שד-י"⁶, אלא כדי להבטיח זאת מוכרחים לצאת במלחמת תנופה – להכנס אל הצד שכנגד, אל הצעירים, הקטנים והגדולים, ושמה להביא את ה"נר מצוה ותורה אור"⁷ פעם אחר פעם.

ובאם לא מצליחים בפעם הראשונה – אין להתפעל מכך, שהרי אין בכך כל פלא מדוע אינו מצליח בידעו שהוא איננו חייל טוב וללא כלי מלחמה טובים, מכיון שבתוכו פנימה נמצא היצה"ד המונע בעדו ללחום בכל המרץ.

אמנם התרופה והעצה לזה הם: לא לסגת אחור וללכת חזרה, אלא להיפך, ללכת עם יותר מסירות נפש ויותר כח ומרץ, ואז אפילו מתי מספר עם כלי מלחמה גרועים, יכולים

(6) וראה גם רמב"ם הל' מלך המשיח ספ"א: ויתקן את העולם כולו כו'.

(7) משלי ו, כג.

לפעול יותר מאשר צבא גדול המצוייד בכלי מלחמה טובים אבל ללא החיות והמסירות-נפש הדרושים.

1. וזהו הסימן של עקבתא דמשיחא, שאזי – כמובא בסימנים הקודמים – "מלכות תהפך למינות ופני הדור כפני הכלב"⁸, וכל הסימנים שהגמ' מונה שם.

ולכאור' יכול יהודי לתמוה: אם בדורות הקודמים, שאז היו נשמות גבוהות ויהודים גבוהים, ובכל-זאת הגיעו סוף-כל-סוף למצב הזה, כיצד יכולים לצפות מאיתנו היום שלא זו בלבד שלא נחריף את המצב, אלא עוד נתקן אותו וגם נחזור בתשובה, עד שסוכ"ס יעשו כולם אגודה אחת לעשות רצונך כו"⁹?

והמענה על כך, ישנה לזה שיטה בדוקה ומנוסה – "נערים פני זקנים ילבינו": לא להתחשב בשיטה שהיתה נהוגה עד עתה, שהיו סגורים בד' אמות ועליהם הגנו, אלא צריך להיות "בת קמה באמה וכלה בחמותה" – לפעול על האמה והחמות שיהיו יותר דתיות מכפי שהן היו עד עתה, והבן יעשה את אביו, את סבו ואת זקניו לדתיים יותר, וכך יחליפו את כל השיטה, שבמקום מלחמת הגנה יעברו למלחמת תנופה.

ואז יהיו שני הדברים: לכל לראש יהיו בטוחים בשורות הפרטיות שהם ישארו בשלימות, ואח"כ בודאי יצליחו גם (במלחמה) מכיון שהם "צבאות ה" ההולכים להלחם את מלחמת הוי" – "לתת נקמת הוי"¹⁰ – בצד שכנגד, ובודאי שבדרכי נועם ובדרכי התורה – סוף-כל-סוף ינצחו.

וכשם שישנו פרט נוסף באופן ניהול המלחמה, שכשרוצים להקל יותר מוצאים מבין שורות האויב עצמו אנשים שיעברו לצד

(8) סנהדרין שם.
(9) תפילת ר"ה ויוהכ"פ.

שלהם, כך גם בנמשל: כאשר [יחדרו] אל היהודי בנפשו פנימה ימצאו בו גופא את נקודת היהדות עם נקודת הנפש, והיא תלחם מבפנים והוא ילחם מבחוץ, ושניהם יחד יבטלו את ההעלם והסתר שבינתיים, עד שגם הוא עצמו יצעק – כפתגם אדמו"ר הזקן¹¹ – שהוא אינו רוצה ואינו יכול להתנתק מאלוקות, מכיון ש"שמע ישראל הוי' אלוקינו הוי' אחד"¹².

2. וזוהי העבודה של הצעירים בכלל ושל צעירי אגודת חב"ד בפרט:

צריכים לדעת שהצעיר יהי' לאלף¹³, שלא יעשו שום חשבונות כמה חיילים יש להם וכמה חיילים יש לשונא, ושלא יעשו חשבון של טכסיסי מלחמה כפי שהי' פעם במלחמת הגנה, אלא צריך לזרוק את עצמו ("זיך אריינווארפן") במלחמת תנופה עם מסירות נפש, ואזי מובטחים שדין נצח¹⁴ – שהאתרוג עם הלולב יצרפו אליהם את הערבה עם ההדס וכולם יחד יתנענעו לכל הד' רוחות, למעלה ולמטה, וימשיכו בכל הוי' קצוות את ה"נר מצוה ותורה אור" – ומאור שבתורה – זוהי פנימיות התורה¹⁵.

[כ"ק אדמו"ר שליט"א שאל אם כל הצעירים כבר אמרו "לחיים"¹⁶, והחל לנגן ניגון של שמחה].

(10) מטות לא, ג-ד.

(11) ראה היום יום – כה תמוז. ד"ה באתי לגני ה'שית" (סה"מ באתי ה'שית" ע' 117, 115). ובכ"מ.

(12) ואתחנן ו, ד.

(13) ראה ישע'י, ס, כב.

(14) ויק"ד פ"ל, יב.

(15) ראה ירושלמי חגיגה פ"א סה"ז ובקה"ע שם. וראה לקו"ש ח"ד ע' 1118 ואילך.

(16) לאחד הנוכחים אמר כ"ק אדמו"ר שליט"א (בלה"ק): תשפיע גם על החברים ועל ה... שגם הם יתפכו לחסידים.

לא היתה כלל סברא אצל מישהו ללכת לישון

לחג הסוכות ישנה שייכות מיוחדת לגאולה, כיון שחג הסוכות הוא ע"ש "כי בסוכות וושבתי את בני ישראל בהוציא אותם מארץ מצרים",

וכשחוגגים את היר"ט מתכווננים לכך (כולם, החל מילדים קטנים, ועד למבוגרים ולזקנים ביותר) שכשם שהקב"ה הוציא את כל בני"מ מצרים – כמו"כ גם עתה "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות" בגאולה העשירית שתבוא תומ"י ממש – יוציא הקב"ה באופן ניסי "אראנו נפלאות", כאור"א מאתנו בתוך כלל ישראל מהגלות, באופן שאף יהודי אחד ויחיד לא ישאר בגלות...

וכמו"כ בנוגע לקיבוץ בני"מ מהגלות, ה"ז נעשה בנוגע לכאור"א בפרט – "ואתם תלוטו לאחד אחד בני ישראל" ע"י הקב"ה בעצמו, שמוציאו יחד עם כל עניניו ("בכל מכל כל") מהגלות, "גזונטערהייט און פרייליכערהייט" בתכלית השלימות.

ואז מגיעים תיכף לארצנו הקדושה "עם ענני שמיא", מהר יותר מטיסה באוירון או נסיעה במכונית, ושם מביא הקב"ה כל אחד מבנ"י הקטנים והגדולים לבית המקדש שבירושלים עיר הקודש, "מקדש אדני-כונונו ידיך".

ושם תהי' שמחה גדולה ביותר, ע"ד שמחת בית השואבה שהיתה בעזרה בביהמ"ק, שהחלה בתחילת הלילה (מעל"ע) ונמשכה באופן ש"לא טעמו טעם שינה", כיון שהיו כ"כ עסוקים בשמחת החג והמקדש, שלא הי' זמן לישון, ויתירה מזו, שלא היתה כלל סברא אצל מישהו ללכת לישון כיון שבכל רגע ורגע היו חדורים כ"כ בשמחה, שלא היתה אף אפשרות לישון.

וכפי שגם ילד רואה, שכשישנו מאורע משמח בחיינו שחודר בכל מציאותנו ("דורך און דורך") – אזי לא שייך שירדם! וכך הי' בביהמ"ק אצל כל בני"מ בחג הסוכות.

וכן יהי' גם בקרוב ממש בגאולה האמיתית והשלימה, שאז יהיו בביהמ"ק השלישי כל בני"מ שחיו בזמן ביהמ"ק הראשון, וכל אלו שחיו בזמן ביהמ"ק השני, וכל בני"מ שחיו לפני בנין ביהמ"ק הראשון, וכן כל בני"מ שבכל זמן הגלות – ע"י שהקב"ה לוקח את כולם ומעמידם בבת-אחת במצב של שמחה הכי גדולה שלמעלה גם משמחת בית השואבה – שמחת הגאולה!

וההכנה לשמחה זו היא ע"י ההוספה בשמחת יו"ט, וע"י ילדי ישראל במיוחד, ובפרט בחג הסוכות שהוא היר"ט השלישי, שהוא סיום וחותם הג' רגלים, ולכן גם הזכר בתורה ג' פעמים ענין השמחה בקשר לחג הסוכות דוקא, שזה מראה שהשמחה צריכה להיות כערך ג' פעמים.

(משיחת יוס ד' דחגה"ס ל"צבאות השם" ה'תשנ"ב)

מוקדש לע"נ הרה"ג הרה"ח ר' חיים משה יהודה בהר"ר ירמיהו הכהן ולא"ה ע"ה בלוי

מו"ל כת"י הראשונים, רב בית כנסת ומנהיג רוחני במשך יובל שנים, וזיכה אלפים במצוות תפילין ומזוזה נפטרה ג' אייר ה'תשס"ג, לסדר "אמור אל הכהנים"

ולע"נ זוגתו הרבנית חנה חי' הנה בת ר' מאיר שמריהו ורחל - נפטרה י"ג כסלו ה'תשמ"ג

לרקוד בגלוי לקבלת פני משיח בלי להתבייש

. . ויש להוסיף ענין עיקרי בנוגע לשמחת בית השואבה בשנה זו – שצריכה להיות מתוך שמחה הכי גדולה הקשורה עם הגאולה האמיתית והשלימה, **ששמחים ורוקדים לקבל פני משיח צדקנו!**

ופשוט, שאין להתבייש ח"ו לרקוד בגלוי, "לעיני כל ישראל", ועד לריקוד ברחוב לעיני כל באי עולם, לקבלת פני משיח צדקנו, ואדרבה: כשבא משהו וישאל: "לשמחה מה זה עושה", ישיבו לו: וכי אינך יודע שנדפס בעיתונים **שמשיח כבר בא**, ותיכף בא לכאור"א מאתנו, מכס, בתוככי כלל ישראל, ולוקח את כולם לארצנו הקדושה, לירושלים עיר הקודש ולבית המקדש, ושם ממשיכים בשמחת בית השואבה בתכלית השלימות.

וברוח זו צריכים לפעול בשמחת בית השואבה בכל המקומות כולם – שמביאים לכל המקומות את הבשורה הטובה והמשמחת ש"הנה זה בא", שמשיח צדקנו בא, ולוקח את כל בני לשמחת בית השואבה שבביהמ"ק השלישי.

אמנם, עפ"ז נשאלת שאלה:

כיון שבטוחים ש"הנה זה (משיח צדקנו) בא" ולוקח את כל בני לשמחת בית השואבה שבביהמ"ק השלישי – מהו הצורך לדבר ולעורר ע"ד ההכנות לעריכת חגיגות שמחת בית השואבה בכל מקום ומקום בחוץ לארץ?!

שאלה זו שאלו מכבר אצל כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו: היתכן שלאחרי ההכרזה "לאלתר לתשובה לאלתר לגאולה", ו"עמדו הכן כולכם" לקבל פני משיח צדקנו – תובע ודורש ושולח שלוחים לייסד חדרים וישיבות כו' במדינה זו ובשאר מדינות ברחבי תבל, בה בשעה שזוהי פעולה שדורשת **משך זמן ארוך** (לאחרי בוא השלוחים למקומות אלו), ובודאי **שלפנ"ז** יבוא כבר משיח צדקנו?!

והמענה על זה – בדברי כ"ק מו"ח אדמו"ר – שבאופן כזה התנהגו בני" (בהדרכתם של גדולי ונשיאי ישראל) במשך כל הדורות, שביחד עם האמונה השלימה בביאת המשיח באופן ד"אחכה לו בכל יום שיבוא", "שיבוא בכל יום", השקיעו כחם ומרצם בפעולות של תומ"צ שהם לטווח ארוך, אשר, היסוד להנהגה זו למדים מהנהגת בני" בהמסעות שבמדבר, שגם במסע שחנו בו משך זמן קצר בלבד, הקימו את המשכן באותו אופן שהקימוהו בחנייתם למשך זמן ארוך.

ועד"ז בנדו"ד, שעושים כל ההכנות הדרושות לחגיגות שמחת בית השואבה בכל מקום ומקום, מתוך אמונה שלימה שמשיח צדקנו בא תיכף ומיד, שאז יחגגו כל בני" שמחת בית השואבה בביהמ"ק השלישי.

(משיחת ש"פ האיזנו, י"ג תשרי ה'תשנ"ב)

השוטרים יספרו: הודיעו ב"רדיו" ש... משיח בא!

ויה"ר שמהדיבור בכל זה נבוא תיכף להקיום בפועל ממש – שתיכף ומיד ממש, בלילה זה (ליל שני דסוכות), שומעים כל בני" את ההכרזה של מלך המשיח מגג בית המקדש: **"עננים הגיע זמן גאולתכם!"**

ועוד וג"ז עיקר – שהכרזה זו היא באופן גלוי גם לעיני כל אומות העולם, כידוע הפתגם שיכתבו ב"עיתונים" אודות ביאת המשיח, ועוד לפני הפירסום ב"עיתונים" יפרסמו אודות ביאת המשיח גם ב"רדיו", שבו מפרסמים **ברגע כמימרא** כל ה"חדשות" שמתרחשים ברחבי העולם, ועאכו"כ ה"חדשות" בענין הכי עיקרי – ביאת משיח צדקנו.

ועד שכאשר ישאלו אצל השוטרים (אינם-יהודים), שמסתובבים בשכונה זו לשמור על בני" מה הם ה"חדשות" שסיפרו ב"רדיו" (כדרך השוטרים שנושאים עמהם רדיו), יענו השוטרים: זה עתה הודיעו ב"רדיו" ה"חדשות" ש... מלך המשיח בא, ועומד על גג בית המקדש ומכריז שהגיע זמן גאולת בני"!

(מקונטרס "מעייני הישועה" ה'תנש"א - מוגה)

אבן הבוחן האם אכן מתכוננים לקבל פני משיח

כיון שזה עתה הוזכר שעוד לפני חג הסוכות נצא בריקוד לקראת משיח צדקנו, וביחד אתו נבוא, מתוך ריקוד, אל הזמן דלעתיד לבוא, בארץ הקודש, בעיר הקודש, בהר הבית וכו' – מדוע, איפוא, יש להתכונן לכך שבמשך הגלות (בברוקלין או במקום אחר) יהי' כל יהודי שמח בחלקו, באכילתו ובשתייתו בימי חג הסוכות, והרי הוא יהי' אז **"בהר הקודש בירושלים"?**

והמענה לזה – כמו לכל ה"קלאץ-קושיות" מעין זו של אותם אשר "תואנה הם מבקשים" – הוא דאדרבה, **איפכא מסתברא:**

מצות הצדקה שקולה כנגד כל המצוות וכאשר יבוא משיח צדקנו וכולנו יחד נהי' בארץ הקודש, ושם גופא – בעיר הקודש, יהי' הכל בשלימות ועד ש"המעדנים מצויין כעפר" (כמ"ש הרמב"ם) ואזי – ירוץ ויבקש – "תנו לי לקיים מצות צדקה", ולא תהי' לו אפשרות!...

– נצל את הרגעים האחרונים!! ברגעים אלו עדיין אפשר לקיים את מצות הצדקה והנה הנה בא משיח צדקנו ולא תוכל לקיים את המצוה שהיא שקולה כנגד כל המצוות!...

ואדרבה – איפכא מסתברא (כנ"ל) – אם הינך אכן מתכונן לקבלת פני משיח צדקנו

(וכבר התחלת ללמוד ריקוד נאה לרקוד בו לקראת משיח...), הרי אלו הרגעים האחרונים בהם אפשר לקיים מצות צדקה... ואם כן יש ללכת ולחפש בנרות עני ולנצל את ההזדמנות האחרונה להשיג "מציאה" שהיא שקולה כנגד כל המצוות, ו"יגעת ומצאת".
(משיחת י"ג תשרי ה'תשמ"ז - בלתי מוגה)

המענה לטוענים שאלו הם "דיבורים פראיים"...

הנחה: "ועד הנחות התמימים". תרגום ועריכה: מערכת "יחי המלך"

א. ישנו* דין בשולחן ערוך אורח חיים¹, אשר תוכנו הוא, שכאשר יהודי מחליט **החלטה** טובה נותנים לו את השכר מלמעלה עוד קודם קיום ההחלטה בפועל, כי יודעים שהוא בודאי יקיים את ההחלטה.

ובענינו: כיון ש"גדולה צדקה שמקרבת את הגאולה"², הרי כאשר מחליטים על-כך עכשיו - יכול משיח לבוא עוד קודם שיתחילו לומר תהילים, ויתירה מזו, לפני שיעשו הבדלה!

ומדוע צריכים "לפספס" ח"ו את ההזדמנות - כאשר אפשר מיד עכשיו להכריע "את עצמו וכל העולם כולו לכף זכות וגרם לו ולהם תשועה והצלה"³!

ולכן, מכריזים מיד את ההחלטה טובה (ע"ד נתינת הצדקה), ובודאי שהיא מתקבלת ע"י כל השומעים כאן שנמצאים בבית שמגדלין בו תורה ומגדלין בו תפלה⁴, היכן שנשיא דורנו ה' במשך עשר שנים בחיים חיותו בעלמא דין, נשמה בגוף, ובמילא ניתנת האפשרות שיוכלו לקבל את השכר מלמעלה בהקדם הכי אפשרי - קודם אמירת תהילים וקודם אכילת סעודת מלוה מלכה, סעודתא דדוד מלכא משיחא, ויתירה מזו, לפני עשיית הבדלה (של אלו שעדיין לא עשו) -

שמשיח בא בפועל, וכהדין הנ"ל בשו"ע שאין כוונתו לזמן דלעתיד-לבוא, אלא (עכשיו) בפועל ממש.

ב. ישנם הטוענים שאלו הם "דיבורים פראיים" ("ווילדע רייך")!...

נמצאים לאחרי תפלת ערבית, ואומרים שמשיח יכול לבוא בשעתיים הקרובות!

יתירה מזו - אומרים שהוא יכול לבוא בשעה הקרובה!

(* הערת המו"ל: לפנ"ז בהשיחה דובר ע"ד פעולת הצדקה בהושענא רבה בשייכות לגאולה העתידה כו', ומאחר שהשיחה נאמרה במוצש"ק (לאחרי תפלת ערבית), אמר כ"ק אד"ש מה"מ שחלוקת השטרות לצדקה תתקיים מאוחר יותר לאחרי אמירת תהילים ולא מיד לאחרי שיחה זו (כנהוג בשנים שלפנ"ז, כשהי' באמצע השבוע), מכיון שחלק מהקהל צריכים עוד לערוך הבדלה בבתיהם. ובהמשך לזה שאל כ"ק אד"ש מה"מ: א"כ, מדוע זקוקים לדבר עתה (עוד קודם

הבדלה) על ענין הצדקה, כאשר החלוקה תתקיים רק לאחרי אמירת תהילים? וע"כ בא המענה בקטע שלפנינו.

(1) סו"ס תקעא. וראה ב"י לטווא"ח שם.
(2) ב"ב י, א. וראה תניא פל"ז.
(3) רמב"ם הל' תשובה פ"ג ה"ד.
(4) ראה מגילה כז, א: בית גדול... שמגדלין בו תורה... תפלה.

ויתירה מזו - "בשעתא חדא"⁵, בתזוזה אחת ("מיט איין קער"⁶)!...

אך באמת הגלות עצמה היא הדבר הפראי ("גאָר אַ ווילדע זאַך"), כיון שאיזו שייכות יש ליהודים ולגלות!?

כמו-כן הזמן עצמו הוא זמן פראי ("אַ ווילדע צייט"), כש"החושך יכסה ארץ וערפל לאומים"⁷ - ובמילא, מתאים לדבר "דיבורים פראיים"!

בנוסף לזה, מאי נפקא-מינה מה חושבים - האם זהו דבר פראי או לא, העיקר שמשיח בא ומוריד מיד למטה מעשרה טפחים - "בשעתא חדא וברגעא חדא" - את הגאולה האמיתית והשלימה!

- למי איכפת אם זהו דבר פראי או לא, האם ישנה כאן שאלה או לא; העיקר ש"שכינתא (הנמצאת) בגלותא"⁸, ומשיח צדקנו ש"הוא מחולל מפשעינו וגו"⁹ עם כל יסוריו¹⁰ - יוצאים מהגלות בגאולה האמיתית והשלימה!

וכך גם בנוגע לכל אחד ואחת מישראל, כמ"ש¹¹ "ואתם תלוקטו לאחד אחד בני ישראל" - ע"י הקב"ה בעצמו¹², ואזי יקויים הפסוק¹³ "ושב ה' אלוקיך את שבותך" - הקב"ה בעצמו עם משיח צדקנו ו"הקיצו ורננו שוכני עפר"¹⁴, עם כל יהודי וכל בני ישראל, יוצאים כולם מהגלות, באופן של קירוב הגאולה וזריזות הגאולה - "וארו עם ענני שמיא"¹⁵, במהרה בימינו ממש, ברגע אחד, ועוד יותר מ"דגע כמימרא",

כן יהי רצון בפועל, למטה מעשרה טפחים,

וימשיכו את כל הענינים של שמחה בארץ הקודש, בירושלים עיר הקודש, ובהר הקודש ובבית המקדש, "ושמחת עולם על ראשם"¹⁶.

(תרגום חפשי משיחת ליל הושענא רבה ה'תשמ"ו - בלתי מוגה)

5) זח"א קכט, א ואילך. וראה לקו"ש ח"כ ע' 86	11) ישע"י כז, יב.
ואילך.	12) ראה פרש"י נצבים ל, ג.
6) ראה סה"מ קונטרסים ח"ב שצו, ב. ח"ג ע' קד.	13) נצבים שם.
7) ישע"י ס, ב.	14) ישע"י כו, יט.
8) ראה מגילה כט, א. זח"א קכ, ב. זח"ג ד, ב. ועוד.	15) דניאל ז, יג. וראה סנהדרין שם.
9) ישע"י נג, ה.	16) ישע"י לה, י. שם נא, יא.
10) ראה סנהדרין צח, א. זח"ב ריב, א. ועוד.	

המדור מוקדש

לעילוי נשמת ר' מאיר ב"ר צבי ע"ה שנאל

יה"ד שתיכף ומיד ממש יקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והוא בתוכס, בגאולה האמיתית והשלימה

ולזכות זוג' - תבלחט"א - מרת חי' רחל בת שפרינצא שנאל

ולזכות יוסף יצחק בן רייזל פרומה שי' - לשנת הצלחה בלימוד ודרכי החסידות מתוך בריאות נכונה

ולזכות צבי בן חי' רחל - לרפואה שלימה וקרובה

ולזכות כל בני משפחתם שיחיו - לברכות עד בלי די